

Piet Rood (1938-2009)

Op 17 augustus 1938 wordt Piet Rood als 6e kind, als nakomertje, geboren in Spanbroek (Opmeer), West-Friesland. Vader Rood heeft een eigen schilders-bedrijf, moeder doet er een drogisterij bij. Het staat eigenlijk direct al vast dat Piet, net als zijn broer Jan, ook voor het schildersvak zal gaan. De oudste broer, Wim, is naar goed katholiek gebruik al vergeven aan de kerk.

Piet meldt zich aan bij de schilderschool. De katholieke schildersschool welteverstaan. Deze ligt in het diepe zuiden, in Boxtel en is vernoemd naar de patroonheilige van de schilders: St.Lucas. Het gaat hem goed af. Zo goed zelfs dat hij er in de avonduren een akte tot leraar bij haalt. Zo kan het gebeuren dat Piet vóór de zomervakantie zijn diploma tot schilder ontvangt en ná de zomervakantie als leraar schilderen wordt aangesteld, aan dezelfde school.

Hij is actief, samen met collega's, in het opzetten van verenigingen en activiteiten in Boxtel. Zo staat hij mede aan de wieg van de wandelvereniging, het tafeltennissen, het badmintonnen, de zomeravond-competitie (BBO) met het bedrijfsleven, foto-oriëntatie ritten en het Boxtels carnaval. Hij trouwt met Corry Habraken en samen krijgen ze drie kinderen. Op de schildersschool geeft hij de vakken praktijk schilderen, calculatie en schoonschrijven. Ook werkt hij aan de p.r. van de school met onder andere zijn befaamde dia-presentaties. Piet Rood staat voor kwaliteit en betrouwbaarheid, altijd en overal. Hij vraagt ook veel van zichzelf, zet zich

telkens onder druk. Hij wil graag geven en heeft moeite met nee zeggen.

Als hij 48 jaar is breekt het hem plotseling op: een attaque in het hoofd zet hem met beide voeten aan de grond. Hij mag een half jaar niet werken en daarna slechts voor halve dagen verder. Dit doet hij natuurlijk met volle kracht, hij kan niet anders. Als enkele jaren later, tijdens een les, het hem 'zwart voor de ogen wordt', weet hij dat het nu werkelijk tijd is om te stoppen. Piet komt thuis te zitten maar heeft nog steeds dezelfde ambities. Zolang er maar geen druk op zit werkt het.

Met zijn schoonschrijfkunsten heeft hij menig Boxtelaar al van een diploma of oorkonde voorzien, ook in het digitale tijdperk. Piet heeft wat met de geschreven letter. Het vergt rust en concentratie. Hij ontwerpt ook zelf alfabetten die officieel erkend worden.

Kunstschilderen is zijn hobby.

Zijn haast wiskundige manier van werken wordt in de loop der jaren steeds lossler. Landschappen maar ook gedetailleerd werk á la Jopie Huisman zijn het meest geliefd. Fotografie beoefent hij als hobby sinds zijn vroege jeugd. In combinatie voor zijn sterke gevoel voor de waarde van de historie brengt hem dit bij de Boxtelse Heemkundekring.

Als West-Fries in Brabant heeft hij zich vaak moeten 'inwerken' om het vertrouwen te krijgen van de mensen ('Gij bent er nie inne van hiere, hè.) Toch lukt het hem telkens weer, door vriendelijk zichzelf te blijven, geaccepteerd te worden. Hij ontwikkelt hierdoor ook een sterk rechtvaardigheidsgevoel voor alle nieuwkomers.

Met 'Op een dag', beginnen vele sprookjes. Zo ook bij Piet. Op een dag belt er een leerkracht van zijn oude schildersschool op met het verzoek om een beeld van hem over te nemen, wat om restauratie vraagt: het Mariabeeld uit de kerk van het dorpje Hank. Piet gaat kijken, maakt een plan en krijgt de opdracht. Dit is het begin van zijn nieuwe, grote hobby: beelden restaureren. Hij kan er zijn vakmanschap in kwijt, er zit geen tijdsdruk op en het maakt velen gelukkig die er tegen aan mogen kijken. Daarbij scheidt hij er ook

een groot belang in alles goed te documenteren zodat het nageslacht gebruik kan maken van zijn kennis.

Na enkele losse beelden begint hij aan zijn Magnum opus: de beelden van de Sint Petruskerk. In zo'n tien jaar tijd wordt elk beeld behandeld. D.w.z.: verscheept naar de Maria Theresiastraat, uitgebreid gefotografeerd, onderzocht, voorbereid met een uitgebreid uitgeschreven plan, behandeld, opnieuw uitgebreid gefotografeerd en ten slotte weer teruggeplaatst. De beelden komen weer tot leven onder Piets handen.

Vóór hij begon aan zijn eerste beeld in de Sint Petruskerk - later: basiliek door toedoen van o.a. zijn foto's - bedacht hij een plan om te zorgen dat alle beelden met al hun verscheidene kleuren tóch een éénheid uit zouden stralen. Hij maakte om te beginnen een kleur grijs aan die mooi is en makkelijk aan te maken. Deze speciale Piet-grijs mengt hij door alle kleuren die, gedurende alle jaren, op de beelden worden aangebracht. Nergens steekt deze grijs er bovenuit, des te meer geeft zij eenheid in de beeldenfamilie.

Enkele kapellen zoals die op Stapelen, in Esch en op Luisel worden nog onder zijn bekwame handen genomen. Dan, helaas, nemen zijn krachten zover af dat het restaureren niet langer gaat. Op zeventigjarige leeftijd is het lichaam op. Piet overlijdt op 19 januari 2009 in het bijzijn van zijn familie.

*Logo van de Maria Reginkerk
naar een ontwerp van Piet Rood*

Tekst: Lucas Rood